Pregaria.cat

Entrada

Un tresor a les mans

Quan van arribar aquells periodistes francesos alliberats del seu empresonament va ser un moment molt intens. Els estaven esperant els familiars, els amics i molta gent que havia compartit des de lluny la seva angoixa.

Les abraçades eren tan intenses!. Volien expressar: era cert, eren ells, de veritat, no es tractava d'un somni. " Són ells mateixos, sembla impossible !! ".

Et quedes mirant les imatges; veus com es fonen les persones en una expressió d'amor, conreada en el gran perill, en la possibilitat quasi evident de que podrien haver estar degollats; com va passar a tants d'altres.

Veus les cares, les llàgrimes, la joia. Sents les veus. Després les declaracions.... i penses que aquesta vida podria ser molt diferent si deixéssim sortir cada dia el millor de nosaltres mateixos.

Pensa, pensa,... sí... no deixis de pensar com en seria de diversa la vida si els nostres millors sentiments manessin sobre la desconfiança i el temor. Com és que tant aviat ens oblidem del millor tresor que portem entre les mans: la nostra capacitat d'estimar?.

Pots veure: Mateu 22, 36-40.